

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Regis Ottonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

LITTERÆ EIVSDEM AD
Dominum Papam.

potens Deus, à quo factum est istud, quod in oculis omnium est mirabile, Ægyptiorum illorum, Suevorum videlicet, castra respiciat & ea deiciat in profundum, & partis dexteræ iustitiam, causam scilicet sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, tueat. Nam de Suevo, ut verum fatear, sicut testis est Deus, mentio non habetur, nisi quod aliquando adicitur aliquibus Episcopis, quos potest difficulter habere, Vormatiensium videlicet, Spirensium, & Cancellario suo, Lantravio etiam, & quibusdam Comitibus qui cum eo non ambulant recto corde. Nam Dux Bæmiae potior pars auxilij sui, & Dominus Argentinenſis, ac plures de superioribus nobiscum sunt per illius gratiam qui rectè cuncta disponit. Conqueritur autem de vobis idem Dux Sueviæ & de Romana Ecclesia coram ipsis, dicens quòd ea sola ratione invehimini contra ipsum quia sine licentia vestra voluerit imperare, eos intelligere faciens quòd ex hoc deperit libertas eorum, & nemo præter voluntatem Romani Pontificis poterit imperare. Sed, sicut per illos qui in consilio sunt ipsius frequenter accepimus, in nullo per Dei gratiam nec proficit nec proficit, nec potest exercitum congregare. Ceterum Dominus Prænestinus & ego cum magistro Egidio in itinere sumus Bingam, quæ civitas est prope Maguntiam, accedendi; ubi credimus Maguntinum, Vormaciensem, multos Comitibus & Barones ad mandata sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ & ad vestrum & ad Domini Regis servitium facile per amicos nostros inducere; nec laborare desistimus nec etiam desistimus donec negotium Ecclesiæ & imperij Deo propitio feliciter consummetur. Quicquid autem profecerimus apud istos, processum etiam huius negotij per ordinem citò per alias litteras vobis intimare curabo. Vestrum igitur est in Lombardiam honorabiles nuntios & litteras destinare; ut sicut in Alamannia, ita & ibi negotium Ecclesiæ & imperij procuretur.

LITTERÆ REGIS OTTONIS.

Epist. 55.

Reverendissimo in Christo Patri & Domino carissimo Innocentio Dei gratia summo Pontifici & universali Papæ, Otto eadem gratia Romanorum Rex & semper Augustus, debitam devotionem & fidelem subjectionem, Primitias nostræ promotionis & beneficia paternitatis vestræ mente sollicita recolentes, & attribuentes benignitatis vestræ beneficio totum quod dignitati aut viribus nostris accrevit vel in posterum accrescere poterit, tam devotas quam uberes sanctitati vestræ gratiarum referimus actiones, quia in boni principij proposito perseverare dignati estis & illud per venerabilem patrem nostrum Dominum Prænestinum Episcopum laudabiliter consummare quòd ad Deum tantum & ad prosecutionem mandati vestri, suo respectu habito, ita prudenter & circumspectè in his que legationis sue ministerio expedienda erant se gessit quòd licet factum nostrum nimis implicitum in suo ingressu repererit, Deo & orationum vestrarum cooperante suffragio sic per opera studiorum suorum effecit quòd promotionem nostram ex parte maxima solidavit. Et quia Maguntinus & Leodiensis electi, Siffridus videlicet & Hugo, nobis potissimè necessarij videbantur, tum per se, tum per consanguineos suos, & quia factum nostrum omnino sine ipsorum conniventia turbationem timebat, apud eundem patrem nostrum Dominum Prænestinum effecimus quòd Siffrido administrationem Ecclesiæ Maguntinæ concessit, & Hugoni spem bonam, de gratia vestra confisus, in sua electione donavit. Ne igitur quod bene incepit paternitas vestra in nobis aliquo, quod absit, impedimento turbetur, & facta manuum vestrarum detrimentum patiantur, humiliter imploramus ut præfatis electis pro honore vestro & robore vestro, quod idem ipsum est, totum vestrum assensum & favorem apostolicum impertiri dignemini, sicque de nobis speciali plasmate Romanæ matris Ecclesiæ provide-re quòd diadematis nostræ purpura totus orbis auxiliante Deo per vestræ miserationis gratiam se gaudeat insignitum. Nec miretur sanctitas vestra si totam seriem facti præfati pagina non intulerimus. In proximo enim, concedente Domino, qui vos plenè super omnibus instruent, solennes nuntios ad pedes vestros duximus destinandos.

Sanctitati vestræ præsentium insinuatione innotescat quòd dilectus & fidelis noster Cameracensis electus de mandato vestro ad nostram accessit præsentiam, & de manu nostra regalia sua solemniter recepit. Quoniam autem & in aliis ipsum Romanæ Ecclesiæ fidelem esse cognovimus & devotum, paternitati vestræ pro ipso preces affectuosas porrigimus quatenus cum in iustis petitionibus suis exaudire & negotia ipsius & Ecclesiæ sue benignè dignemini promovere. Ipsi etenim negotia tamquam & nostra propria reputamus, & promotionem ejus nobis credimus admodum profuturam.

Epist. 54.

COLONIENSIS ARCHIEPISCOPO.

EX uno eodemque negotio te nobis & nos tibi credimus debitores, cum nos tuo deferentes honori plantam irrigaverimus quam plantaras, & tu irrigatam à nobis, sicut plantator diligens, diligenter studueris confovere, dante Domino incrementum. Multum Ecclesiæ Romanæ teneris ex eo quòd ipsa, quasi iudicium tuum sequens, reprobatum quod reprobaveras, & quod approbaveras approbavit, & carissimum in Christo filium nostrum illustrem Regem Ottonem in Romanorum Imperatorem electum, & à te coronatum in Regem, in Imperatorem proposuit coronare; ut quod per te faciente Domino feliciter est inceptum, per ipsam felicius consummetur. Nos ergo tuæ fraternitati tenemur, quæ voluntate nostra plenius intellecta, in suo proposito convalescens, tantò amplius in ejusdem Regis dilectionem & devotionem exarsit quòd factum suum ex favore nostro intellexit amplius roborari. Cum ergo Rex ipse tibi post Deum sui honoris primitias, nobis autem consummationem ascribere debeat & ascribat, ad exaltationem ipsius mutuum nobis auxilium exhibere tenemur, ut status ejus prosperitatis de die in diem suscipiat incrementum; ne si respiceremus retro, quod absit, de levitate redargui merito deberemus, & illud evangelicum in nostrum sæpius opprobrium legeretur: *Hic homo cepit edificare, & non potuit consummare.* quòd si nobis persistentibus, sicut firmiter persistimus, in incepto, tu ab atrato retraheres manum tuam, quod credere non valemus, tantò amplius incurreres apostolicæ sedis offensam & merereris districtione severiori feriri quòd turpius nobis videreris illudere voluisse, si contra id qualibet occasione venires ad quod nos sæpius tam per litteras tuas quam nuntios induxisti. Credimus enim quòd tu ipse in milite tuo proditoris vitium reputares, si is qui te induxisset ad arma, recederet ab armato, & qui te præcessisset in hostem, & tibi procedendi causam & audaciam præstitisset, recederet in congressu, & terga verteret hoste viso. Hæc autem non scribimus tamquam de te talia suspicemur, sed ut ex verbis nostris sumas materiam per quam alios, si qui forsitan retro abire voluerint, increpare valeas vel potius revocare. Cum ergo in facto ipso usque adeo sit processum quod venerabilis frater noster Episcopus Prænestinus apostolicæ sedis Legatus jam approbationem nostram in Theutonia publicavit, fraternitatem tuam monemus & exhortamur

Epist. 55.

X X x iij

Vide Godesfrid.
ad an. 1201.